

Su Samurunun Dostluk Şenliği

Ebru Mina TOMURCUK

Su Samurunun Dostluk Şenliğı

Ebru Mina TOMURCUK

Su samuru Oliver geniş, pırlıl pırlıl bir nehrin kıyısında yaşıyordu. Kahverengi tüyleri parlak ve düzgündü, krem rengi karnı ise bulut kadar yumuşacıktı. Nehirdeki evini ve onu paylaşan bütün hayvanları çok seviyordu. Güneşli bir sabah Oliver küçük, hasırdan örülmüş çantasını açtı ve buruşuk bir liste çıkardı. "Artık zamanı geldi," dedi şakacı bir gülümsemeyle, "dostluk şenliğinin!"

Oliver nehirde bir aşağı bir yukarı yüzerek herkese büyük haberini verdi. "Bir şenlik!", diye cıvıladı parlak kırmızı atkılı küçük mavi şarkıcı kuş Pip. "Yüksekten uçup ağaç tepesindeki hayvanları davet edebilirim!", diye cıvıladı küçük kuş. Tavşan Bramble yanına hoplayarak geldi, uzun kulakları seğiriyordu. "Ben de kara oyunlarına yardım edebilirim," dedi, "ayaklarım çok hızlıdır."

Oliver düz, pürüzsüz bir taşın üstüne oturdu ve planlarını nemli kuma yazdı. Yüzenler için oyunlar, uçanlar için oyunlar ve karada yürüyenler için oyunlar olacaktı. Her hayvanın eğlenceye katılmasını istiyordu. "Yüzenler nehirde yarışabilir," dedi. "Uçanlar alçak dalları deneyebilir. Yürüyenlerse kumda hazine avlayabilir." Bıyıkları heyecandan kıpır kıpırdı.

Pip suyun kenarına süzüldü, boncuk gibi siyah gözleri parlıyordu. "Alçak dalga görevlerini ben deneyebilirim," dedi mavi kanatlarını açarak. "Daldan dala süzülüp herkes için güvenli olduklarından emin olacağım." Bramble büyük arka ayaklarını yere vurdu. "Ben de kumdaki hazine avını kazanırım," dedi. "Kıyı boyunca en iyi saklanma yerlerini bilirim."

Oliver sazlar ve parlak nehir çiçeklerinden büyük bir karşılama tabelası yaptı. Kimse gözden kaçırmamasın diye patikanın suya kavuştuğu yere koydu. "BUGÜN DOSTLUK ŞENLİĞİ," yazıyordu. "HERKES DAVETLİ." Pip iki alçak dal arasına parlak deniz kabuklarından bir dizi astı. Bramble meyveler ve fındıklarla dolu küçük yaprak tabaklar yerleştirdi. Nehir kıyısı mutlu ve aydınlık görünmeye başladı.

Kısa süre sonra hayvanlar gelmeye başladı. Ördekler yavrularıyla düzgün bir sıra halinde kürek çekerek geldiler. Kurbağalar nilüfer yaprağından nilüfer yaprağına atlayıp sevinçle su sıçrattılar. Uzun bir balıkçıl kıyıya yumuşakça kondu, uzun kanatlarını katladı. Pip tepede uçarak daha fazla hayvanı şenliğe yönlendirdi. "Gelin, gelin!", diye şarkı söyledi. "Bugün nehir kıyısında herkes davetli!"

İlk oyun yüzme yarışıydı. Ördekler, kurbağalar ve su samurları sığ suda sıraya girdiler. "Hazır, dikkat, şap!", diye seslendi Oliver ve su mutlu sıçrayışlarla köpürdü. Bramble kıydan izleyip yüksek sesle tezahürat yaptı. "Hadi, hadi, hadi!", diye bağırdı yerinde zıplayarak. Balıkçıl bile kanatlarını çıırttı. Yüzenler bitiş çizgisine doğru yarışırken güldüler.

Sıra alçak dalga görevlerine geldi. Pip en alçak dallar boyunca süzülerek nasıl yapıldığını gösterdi. Uçanlar sırayla inceden inceye dala atladılar. Genç bir serçe sallandı ama sona ulaştı. "Başardın!", diye cıvıladı Pip, serçeye dostça bir dürtme vererek. Oliver aşağıdan tezahürat yaptı, yuvarlak koyu gözleri gururla parlıyordu. Herkes alkışladı ve kanat çıırttı.

Sonra kumdaki hazine avının zamanı geldi. Bramble kıyı boyunca küçük deniz kabukları ve pürüzsüz taşlar saklamıştı. "Yürüyenler, bu sizin için!", diye seslendi burnunu oynatarak. Karadaki hayvanlar kazıp aradılar, gülüştüler. "Pembe bir deniz kabuğu buldum!", diye ciyaktadı bir fare. Oliver yüzenlerin ve uçanların da kumun kenarında arayabilmesini sağladı.

Herkes eğlenirken Oliver yeni birini fark etti. Küçük bir kaplumbağa büyük bir kayanın arkasından dışarı baktı. Yeşil kabuğu küçük altıgenler gibi desenliydi ve yanında sarı bir papatya duruyordu. Gergin görünüyordu ve yaklaşıyordu. "Kim o?", diye fısıldadı Bramble, kulakları dimdik kesilerek.

Oliver sessizce kayanın yanına yüzdü. "Merhaba," dedi yumuşak bir sesle. "Ben Oliver. Senin adın ne?" Kaplumbağa biraz daha dışarı baktı. "Ben Tilly," dedi yumuşak, yavaş bir sesle. "Geç kaldım. Sanırım oyunlar için fazla yavaşım." Oliver en sıcak gülümsemesini gösterdi. "Tam zamanında geldin," dedi. "Ve senin için de bir oyun var."

Oliver Tilly'yi suyun kenarına götürdü. "Yavaş ve emin bir yarış yaptım," dedi, "acele etmeyi sevmeyen herkes için." Tilly'nin kehribar gözleri şaşkınlıkla kırıştı. "Benim için bir yarış mı?", diye sordu. "Senin için," dedi Oliver, "ve katılmak isteyen herkes için." Bramble yanlarına hopladı, Pip de süzülüp indi. "Seninle yarışacağız," dediler birlikte.

Tilly başlangıç çizgisine paytak paytak yürüdü, küçük papatyası sallanıyordu. "Hazır, dikkat, başla!", diye seslendi Oliver. Yarışçılar yavaşça, adım adım ilerlediler ve kimse acele etmedi. Tilly utangaç gülümsemesini gösterdi ve gülümsemesi büyüdükçe büyüdü. "Başarıyorum!", diye güldü. Sona ulaştığında bütün hayvanlar tezahürat yapıp alkışladılar. Tilly artık utangaç değildi.

Yarıřlardan sonra herkes nehir kıyısında büyük bir ziyafeti paylařtı. Ördekler tavřanlara meyve uzattı. Kurbağalar balıkçilla nilüfer yaprağı atıřtırmalıkları paylařtı. Pip mutlu bir şarkı söyledi, Tilly de ayaklarını ritme vurdu. Oliver bütün gülen yüzlere baktı. "Bu řimdiye kadarki en güzel řenlik," dedi, "çünkü herkes burada."

Güneş batmaya başladı, nehri altın ve pembe renklere boyadı. "Beni karşıladığın için teşekkür ederim," dedi Tilly Oliver'a. "Neredeyse geri dönüyordum," diye itiraf etti, "ama şimdi geldiğim için çok mutluyum." Oliver kabuğunu usulca okşadı. "Bir şenlik ancak herkes kendini hoş karşılanmış hissettiğinde şenlik olur," dedi. Hayvanlar başlarını salladılar ve nehir mutlu seslerle dalgalandı.

Oliver hasır çantasını topladı ve gülümsedi. O gün önemli bir şey öğrenmişti. Yüzenler, uçanlar ve yürüyenler birlikte oynadığında herkes daha çok eğlenir. "Nehir topluluğumuz daha güçlü," dedi, "çünkü herkesi dahil ediyoruz." Pip onaylayarak cıvıladı, Bramble ayaklarını yere vurdu. "Gelecek yıl yine aynı saatte!", diye bağırdılar hep birlikte ve nehir kıyısı kahkahalarla çınladı.